

לזהות המיניית שלו או של אחד מבני משפחתו חש בדידות עצומה בתוך הקהילה הדתית. זו תחושה קשה שמביאה למצב נפשי לא קל עד כדי כך שאחוז בני הנוער שמתאבדים על רקע זה הוא הגבוה ביותר.

לכן אני חושבת שחשוב שהנושא יעלה שוב ושוב, שידברו על זה, שיקומו מסגרות וקבוצות להומואים ולסביות דתיים ולבני משפחותיהם, צריך להפיג את הבדידות הנוראה ממנה סובלים אנשים רבים, בכל הגילאים. אני חושבת שזה לא רק לטובת היחידים, ההומואים והלסביות הדתיים, אלא לטובת החברה הדתית בכללה.

בהקשר זה אני רוצה להזכיר מקרה שפורסם לא מזמן: סיפורה של צעירה דתייה שרק אחרי נישואיה גילתה את הנטיות המיניות של בעלה. לכולם הן היו ידועות, לחבריו למשפחתו ואפילו לרב שלו, אך איש לא חשב לספר לה. להפך, הם חשבו שהחטונה תפתור לו את הבעיה, ובאופן מאוד לא מפתיע, לא כך קרה. אני חושבת שסיפור זה צריך להישאר בתודעתם של הרבנים בהתייחסם לנושא. אם עצתם היא שבחור או בחורה הומו או לסבית ידחיקו את הזהות האמיתית שלהם... עד החטונה זה יעבור, כדאי שיזכרו שהם פוגעים כך לא רק בעצמם אלא גם בקרובים אליהם, בקרובים אליכם, בבן הזוג, בילדים בילדים שלכם.

קיימת היום קהילה קטנה, קבוצות תמיכה קטנות ומאוד חשאיות, של הומואים ולסביות דתיים, אנשים שבחרים שלא לוותר על אמונתם הדתית למרות נטייתם המינית (בניגוד לרבים מאוד שעוזבים את הדת בעקבות הכרתם בכך שהם הומוסקסואלים). הרב לוביץ' קורא להתייחס לקהילה זו כפי שמתייחסים למחללי שבת. דווקא אנשים אלו, שבחרו לחיות בתוך הקונפליקט ולא לבעוט בכל, דווקא אותם דנים בתור חוטאים. אני קוראת לעולם הדתי למצוא את הדרך לקבל אותם פנימה, לתוך הקהילה. האמת היא שזה המעט שהייתי רוצה לבקש מהקהילה הדתית בשלב הראשון – להתייחס

S. Steinberg, ניו יורק 1960

אתה הרי רואה כמה אני משתדל, אז בבקשה תעשה אותי גבר כמו כולם, תעשה אותי גבר אמיתי, בבקשה אלוקים תעשה שזה כבר יעבור לי, הדבר הזה, בבקשה. אני לא יכול יותר...

(שמו של הכותב שמור במערכת)

תתייחסו אלינו יפה, ותעריכו

לכבוד מערכת דעות, ראשית, אני רוצה להודות לכם על המאמר של הרב רונן לוביץ', אני מודה לכם על שנתתם במה לנושא שנמצא עמוק בארון של היהדות הדתית ורק עכשיו מתחיל לקבל במה. גם כשנאמרים דברים לא מפרגנים, קשים ואפילו פוגעים, אני שמחה. כי לפחות אנחנו קיימים, לפחות יש לנו מקום בעולם.

...כמה מחשבות שהמאמר עורר בי: השתיקה שסביב הנושא הזה, שלפחות עשרה אחוז מהקהילה שלנו מתמודדת אתו – קשה, קשה מאוד. אדם שמתמודד עם שאלות ביחס

תגובות נוספות

למאמרו של הרב לוביץ'

"אלוקים, תעשה אותי גבר אמיתי"

נניח שדיברתי על זה עם הרב שלי במושב. אחרי שכבר ממש לא ידעתי מה לעשות פניתי אליו כדי שיעזור לי. לא ממש סיפרתי לו הכל, כמובן, רק שאלתי אותו בעקיפין (על חבר שלי) כדי לדעת מה הוא חושב בעניין. קודם כל הוא אמר לי שאסור לשנוא אנשים כאלה (אני עדיין לא יכול להגיד את המילה הזאת במפורש) כי הם בני אדם כמו כולם וצריך להתייחס אליהם יפה. אחר כך הוא אמר לי שזה בטח יעבור ושאינן לי (לחבר שלי) מה לדאוג.

ועוד הוא אמר שלא כל מה שאנחנו רוצים אנחנו יכולים לקבל, הנה למשל אסור לאכול חזיר, וגם אם יש לנו תאוה מאוד גדולה לאכול חזיר אנחנו צריכים להדחיק אותה ולהילחם בה. אני לא כל כך מבין את זה, כי אם אף פעם לא טעמתי חזיר, איך בדיוק יהיה לי יצר הרע לאכול חזיר? מה שלא כל כך עובד במקרה הזה. אבל אני בטוח שהרב יודע מה שהוא מדבר.

אחרי זה גלשנו לדיון מיסטי בקבלה. הרב הראה לי שאלוקים ברא את העולם בדמות זכר ונקבה. כתוב במפורש. אני לא ידעתי מה להגיד.

ובשורה התחתונה הרב שלי אמר שאני (החבר שלי) בסדר, ושחם וחלילה הוא לא מתייג אותי כמו האנשים שרואים בזה מחלת נפש, כי חוץ מדבר אחד קטן שאני צריך לעבוד עליו אני בסדר גמור. מאז אני באמת מנסה לעבוד על זה, וזה מאוד מאוד קשה לי, כי למרות שזה כל כך קטן שלא רואים את זה בכלל מבחוץ, עד שאני לא אצליח לתקן אותו אני לא אוכל להיות מאושר. אני באמת מנסה לנצח את יצר הרע הזה, אבל הוא כל הזמן גורם לי להרגיש כאילו הוא חלק ממני, כאילו אני נלחם בעצמי.

וכשלא נשארה לי ברירה פניתי לאלוקים: אני כל כך צריך את העזרה שלך אלוקים. נו,

לוביץ'.

אך זה לא מספיק. בשלב הבא הייתי רוצה יותר מזה: הייתי רוצה לראות יחס של גאווה, יחס של כבוד, ואפילו שמחה על כך שאדם שבעבר נידון לבדידות, מוצא דרך לחיות באושר, לחלוק אהבה, להעניק, לבנות תא משפחתי, לתרום ולהיות חלק מהקהילה. היהדות אינה נוהגת להתעלם מצרכיו של האדם, אלא נותנת לו את הכלים לנתב את היצר למקום קדושה. זה האתגר שצריך לעמוד בפני הרבנים. אם השאלה תהיה מונחת על השולחן אני משוכנעת שהם ימצאו דרך. הצליחו לסדר לנו פרוזבול, הצליחו ליצור היתר מכירה, נשים כבר יכולות ללמוד תורה. אני מאמינה שיצליחו גם להתיר לי לבנות משפחה עם בת הזוג שלי ולגדל את הילדים שלנו לתפארת מדינת ישראל.

אביגיל

— — —